



RZECZPOSPOLITA POLSKA
Rzecznik Praw Obywatelskich

Irena LIPOWICZ

Warszawa, dnia 28.11.2012

RPO-529615-IV-DZ/06

00-090 Warszawa Tel. centr. 22 551 77 00
Al. Solidarności 77 Fax 22 827 64 53

Pan
Marek Biernacki
Posel na Sejm RP
Przewodniczący Komisji Administracji
i Spraw Wewnętrznych Sejmu RP

Szanowny Panie Przewodniczący,

Od kilku lat w sferze zainteresowania Rzecznika Praw Obywatelskich pozostaje problem trybu, w jakim następuje wykonanie ostatecznych decyzji o opróżnieniu lokalu mieszkalnego pozostającego w dyspozycji jednostek organizacyjnych podległych Ministrowi Spraw Wewnętrznych. Problem ten wyłonił się na tle skarg od policjantów, emerytów i rencistów policyjnych oraz od innych osób zajmujących takie lokale bez tytułu prawnego, którzy w listach kierowanych do Rzecznika wyrażali obawę, iż opróżnienie zajmowanych przez nich mieszkań zostanie przeprowadzone „na bruk”, bez zapewnienia im lokalu socjalnego, czy choćby pomieszczenia tymczasowego, o którym mowa w art. 1046 § 4 Kodeksu postępowania cywilnego.

W sprawie tej Rzecznik Praw Obywatelskich prowadzi korespondencję z resortem spraw wewnętrznych od 2007 roku - jak dotąd bezskutecznie. Dlatego też z satysfakcją odnotowałam wyrażoną przez Pana Posła w treści artykułu Małgorzaty Kolińskiej-Dąbrowskiej w Gazecie Wyborczej z dnia 28 lutego 2012r. pt. „Wyjęci spod prawa” (kopia artykułu w załączeniu) deklarację zajęcia się omawianym problemem. Z tego względu niniejszym pismem pozwalam sobie naświetlić zarówno obowiązujący w omawianym zakresie stan prawny, jak i przebieg dotychczasowych działań Rzecznika w tej sprawie.

Lokale mieszkalne pozostające w dyspozycji ministra właściwego do spraw wewnętrznych lub podległych mu organów są mieszkaniami służbowymi przeznaczonymi dla funkcjonariuszy i

dlatego wyłączone są z ogólnego unormowania najmu lokali mieszkalnych. Lokale te podlegają przede wszystkim uregulowaniom zawartym w ustawie z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2011 r. Nr 287, poz. 1687 ze zm.) oraz w wydanym na jej podstawie rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 18 maja 2005 r. w sprawie szczegółowych zasad przydziału, opróżniania i norm zaludnienia lokali mieszkalnych oraz przydziału i opróżniania tymczasowych kwater przeznaczonych dla policjantów (Dz.U. Nr 105, poz. 884).

Stosownie do postanowień art. 97 ust. 5 ustawy o Policji, przydział i opróżnianie mieszkań oraz załatwianie spraw, o których mowa w art. 91, 92, 94 i 95 ust. 2-4, następuje w formie decyzji administracyjnej. W art. 95 ust. 2 i 3 ustawy o Policji wskazane zostały przypadki, w których właściwy organ wydaje decyzję o opróżnieniu lokalu mieszkalnego będącego w dyspozycji ministra właściwego do spraw wewnętrznych lub podległych mu organów. Stosownie do art. 95 ust. 2 ustawy o Policji, decyzję o opróżnieniu lokalu mieszkalnego wydaje się, jeżeli policjant:

- 1) podnajmuje albo oddaje do bezpłatnego używania przydzielony lokal lub jego część;
- 2) używa lokal mieszkalny w sposób sprzeczny z umową najmu lub niezgodnie z przeznaczeniem, zaniedbuje obowiązki, dopuszczając do powstania szkód, albo niszczy urządzenia przeznaczone do wspólnego korzystania przez mieszkańców;
- 3) wykracza w sposób rażący lub uporczywy przeciwko porządkowi domowemu, czyniąc uciążliwym korzystanie z innych lokali;
- 4) jest w zwłóce z zapłatą czynszu lub opłat za świadczenia związane z eksploatacją lokalu przez okres co najmniej dwóch pełnych okresów płatności, pomimo uprzedzenia na piśmie o zamiarze wydania decyzji o opróżnieniu lokalu i wyznaczenia dodatkowego, miesięcznego terminu zapłaty zaległych i bieżących należności;
- 5) otrzymał pomoc finansową o której mowa w art. 94 ust. 1;
- 6) został przeniesiony do pełnienia służby w innej miejscowości i przydzielono mu w tej lub pobliskiej miejscowości następny lokal mieszkalny;
- 7) nie zwolnił, w terminie określonym odrębnymi przepisami, wcześniej przydzielonego lokalu mieszkalnego;
- 8) zrzekł się uprawnień do zajmowanego lokalu mieszkalnego;
- 9) został skazany prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo umyślne lub przestępstwo skarbowe umyślne, ścigane z oskarżenia publicznego, popełnione w związku z wykonywaniem obowiązków służbowych i w celu osiągnięcia korzyści majątkowej lub osobistej, albo za

przestępstwo określone w art. 258 Kodeksu karnego lub wobec którego orzeczono prawomocnie środek karny pozbawienia praw publicznych za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe.

Decyzję o opróżnieniu lokalu mieszkalnego wydaje się także (art. 95 ust. 3 ustawy):

- 1) jeżeli policjantowi lub jego małżonkowi przysługuje tytuł prawny do innego lokalu mieszkalnego, o którym mowa w art. 90; w takim przypadku osobom tym przysługuje prawo wyboru jednego z zajmowanych lokali;
- 2) gdy policjant zwolniony ze służby lub pozostali po policjancie członkowie rodziny zajmują lokal mieszkalny położony w budynku przeznaczonym na cele służbowe lub na terenie obiektu zamkniętego, a osobom tym przydzielono lokal mieszkalny w tej samej lub pobliskiej miejscowości, o powierzchni odpowiadającej przysługującym normom zaludnienia;
- 3) w przypadku zajmowania lokalu mieszkalnego, o którym mowa w art. 90, przez policjanta lub członków jego rodziny albo inne osoby - bez tytułu prawnego.

Decyzję o opróżnieniu lokalu wydaje się w stosunku do wszystkich osób zamieszkałych w tym lokalu.

Natomiast przepis art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego (Dz.U. z 2005r. Nr 31, poz. 266 ze zm.) stanowi, że do lokali będących w dyspozycji ministra właściwego do spraw wewnętrznych lub podległych mu organów, przepisy ustawy stosuje się, jeżeli przepisy odrębne dotyczące tych lokali nie stanowią inaczej.

Tak więc analiza treści wyżej powołanych przepisów prowadzi do wniosku, iż wola ustawodawcy było zachowanie odrębnego trybu zasiedlania i zwalniania lokali przeznaczonych na zaspokojenie potrzeb mieszkaniowych policjantów i ich rodzin i wyłączenia lokali mieszkalnych pozostających w dyspozycji jednostek organizacyjnych podległych ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych spod działania przepisów ustawy o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego (w tym art. 14 tej ustawy zawierającego uregulowania dotyczące zasad i trybu ustalania uprawnienia do lokalu socjalnego), jak również spod egzekucji sądowej.

Kwestia niedopuszczalności drogi sądowej w sprawach dotyczących opróżnienia lokalu mieszkalnego będącego w dyspozycji jednostki organizacyjnej podległej ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych została przesądzona w orzecznictwie sądowym (por. postanowienie Sądu

Apelacyjnego w Łodzi z dnia 23.01.1998r. sygn.akt I ACz 601/97, OSA 1998/7-8/34; uchwała Sądu Najwyższego z dnia 16 listopada 1979r. sygn.akt III CZP 25/79, OSNC 1980/6/106).

Egzekucja obowiązku opróżnienia lokalu służbowego pozostającego w dyspozycji organów Policji wynikającego z ostatecznej decyzji administracyjnej jest przeprowadzana w trybie przepisów ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2005r. Nr 229, poz. 1954 ze zm.). Postanowienia art. 20 § 1 tej ustawy wskazują że organem egzekucyjnym w przedmiocie obowiązków o charakterze niepieniężnym jest wojewoda. Niestety, w razie zastosowania tego trybu osoba zobowiązana do opróżnienia lokalu nie ma prawa do lokalu socjalnego, czy choćby pomieszczenia tymczasowego, o którym mowa w art. 1046 § 4 Kodeksu postępowania cywilnego, zaś termin przymusowego wykonania opróżnienia lokalu może zostać wyznaczony przez organ egzekucyjny bez konieczności respektowania okresu ochronnego, o którym mowa w art. 16 ustawy o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego. Oznacza to, że osoby eksmitowane z lokali znajdujących się w dyspozycji organów Policji nie mają zapewnionego równorzędnego standardu ochrony przed bezdomnością na jaki mogą liczyć inni lokatorzy

Zagadnienie trybu, w jakim następuje wykonanie ostatecznych decyzji o opróżnieniu lokalu mieszkalnego pozostającego w dyspozycji jednostek organizacyjnych podległych ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych zostało po raz pierwszy przedstawione Ministrowi Spraw Wewnętrznych i Administracji w wystąpieniu Rzecznika Praw Obywatelskich z dnia 5 kwietnia 2007r., a następnie w wystąpieniach z dnia 24 stycznia 2008r. i z dnia 15 grudnia 2008r.

Zgodnie ze stanowiskiem Rzecznika Praw Obywatelskich wyrażonym w tych wystąpieniach, zachodzi konieczność uregulowania bezpośrednio w ustawie z dnia 6 kwietnia 1990r. o Policji (Dz.U. z 2007r. Nr 43, poz. 277 ze zm.) trybu, w jakim ma nastąpić egzekucja obowiązku wynikającego z prawomocnych decyzji o opróżnieniu lokalu. Dlatego też Rzecznik zwracał się z prośbą o rozważenie możliwości podjęcia działań legislacyjnych zmierzających do jednoznacznego uregulowania przedstawionej problematyki w ustawie o Policji.

W piśmie z dnia 5 czerwca 2007r. (znak:BMP-079-3019/07/EW) Podsekretarz Stanu w MSWiA poinformował, że w resorcie podjęto prace nad nowelizacją ustawy o Policji oraz rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 18 maja 2005r. w sprawie szczegółowych zasad przydziału, opróżniania i norm zaludnienia lokali mieszkalnych oraz przydziału i opróżniania tymczasowych kwater przeznaczonych dla policjantów w celu wyeliminowania sygnalizowanych przez Rzecznika problemów. Planowane zmiany przewidują wprowadzenie do ustawy o Policji zapisu, iż w sprawach nieuregulowanych w ustawie w zakresie

opróżniania lokali stosuje się przepisy ustawy o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego. Ponadto, w odniesieniu do postępowania egzekucyjnego, ustawa o Policji będzie określać wprost organy egzekucyjne i zastosowanie przepisów ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji. Jednocześnie znowelizowane zostaną zasady przyznawania i opróżniania tymczasowych kwater oraz jednoznacznie zostanie określona w tych sprawach forma decyzji administracyjnej.

Niestety, zapowiadane działania nie doprowadziły do zmiany stanu prawnego, dlatego też w kolejnym wystąpieniu z dnia 15 grudnia 2008r. Rzecznik ponownie zwrócił się do MSWiA w tej sprawie.

W piśmie z dnia 16 stycznia 2009r. (znak: BMP-079-12975/08/ER/AK) Podsekretarz Stanu w MSWiA poinformował, że w Ministerstwie trwają prace legislacyjne nad zmianą ustawy z dnia 6 kwietnia 1990r. o Policji w odniesieniu do Rozdziału 8 - Mieszkania funkcjonariuszy Policji. Zakres prowadzonych prac legislacyjnych nad ustawą nie obejmuje problematyki trybu, w jakim następuje wykonanie ostatecznych decyzji o opróżnieniu lokali mieszkalnych zajmowanych przez policjantów oraz emerytów i rencistów policyjnych, pozostających w dyspozycji jednostek organizacyjnych podległych ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych. Przedmiotowa problematyka wymaga bowiem przeprowadzenia kompleksowej nowelizacji i powinna być przedmiotem prac nad nową ustawą o Policji, nad której kształtem trwa obecnie debata publiczna. Niemniej jednak rozważane w przedmiotowym zakresie zmiany ustawy o Policji będą zmierzały m.in. do wprowadzenia nowych przepisów regulujących sprawę przydziału lokalu socjalnego w rozumieniu przepisów art. 2 ust. 1 pkt 5 ustawy o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego, nakładających na organ wydający decyzję nakazującą opróżnienie lokalu obowiązek orzeczenia o uprawnieniu bądź braku uprawnienia do otrzymania lokalu socjalnego; nałożenie na gminę właściwą ze względu na miejsce położenia lokalu podlegającego opróżnieniu obowiązek zapewnienia lokalu socjalnego; określenie katalogu osób, wobec których właściwy organ nie mógłby orzec o braku uprawnienia do otrzymania lokalu socjalnego - na wzór standardów ochrony wszystkich lokatorów; wskazanie wyjątkowych przypadków, w jakich organ mógłby orzec o braku uprawnienia do otrzymania lokalu socjalnego.

Rzecznik Praw Obywatelskich zdecydował się po raz kolejny podjąć omawiany problem w piśmie z dnia 19 maja 2010r., ponieważ wciąż wpływały do jego Biura skargi od osób, wobec których wydane zostały prawomocne decyzje orzekające o obowiązku opróżnienia zajmowanego lokalu pozostającego w dyspozycji organów Policji. Z treści listów wynikało, że osoby eksmitowane nadal pozbawione są wszelkiej ochrony przed eksmisją „na bruk”. Są wśród nich

osoby, które powinny być w szczególny sposób chronione przed bezdomnością, tj. osoby niepełnosprawne, w podeszłym wieku, kobiety w ciąży, osoby z małymi dziećmi. Wprawdzie Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji w piśmie z dnia 16 stycznia 2009r. (znak: BMP-079-12975/08/ER/AK) zapewniał, że w sprawach dotyczących opróżnienia lokali pozostających w dyspozycji organów Policji, Biuro Logistyki Komendy Głównej Policji występuje na etapie postępowania administracyjnego do właściwych miejscowo Urzędów m.st. Warszawy o udzielenie pomocy zainteresowanym w rozwiązaniu sytuacji mieszkaniowej, jednak obowiązek opróżnienia dotyczy lokali znajdujących się w dyspozycji organów Policji położonych nie tylko na terenie Warszawy. Ponadto zwrócenie się przez organ Policji do gminy o wskazanie osobie eksmitowanej lokalu komunalnego, do którego osoba ta mogłaby się przeprowadzić, i wstrzymanie egzekucji opróżnienia lokalu do czasu dostarczenia przez gminę takiego mieszkania zależy wyłącznie od jego dobrej woli, nie jest natomiast obowiązkiem wynikającym z przepisu prawa bądź z decyzji o opróżnieniu lokalu. Trzeba także zauważyć, że osoba eksmitowana z lokalu będącego w dyspozycji organów Policji może ubiegać się o najem lokalu komunalnego jedynie na zasadach ogólnych, przy czym nawet w przypadku zakwalifikowania takiej osoby do zawarcia umowy najmu i umieszczenia jej na stosownej liście, okres oczekiwania na lokal jest bardzo długi. Dlatego też Rzecznik Praw Obywatelskich zwrócił się do Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z prośbą o poinformowanie, na jakim etapie znajdują się obecnie zapowiadane prace nad nową ustawą o Policji, w której rozwiązany zostanie problem opróżnienia lokali pozostających w dyspozycji organów Policji.

Odpowiadając na wspomniane wystąpienie Rzecznika Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji w piśmie z dnia 17 sierpnia 2010r. (znak: BMP-079-3800/1 O/AK) poinformował Rzecznika, iż w resorcie podjęto decyzję o czasowym wstrzymaniu prac nad nowelizacją ustawy o Policji we wskazanym zakresie.

Problem dotyczący eksmisji z lokali pozostających w dyspozycji organów Policji został poruszony również podczas spotkania Rzecznika Praw Obywatelskich z Ministrem Spraw Wewnętrznych i Administracji, które odbyło się w dniu 18 maja 2011r. w Biurze Rzecznika Praw Obywatelskich. Spotkanie to nie doprowadziło jednak do zmiany stanowiska Ministra w omawianej kwestii i podjęcia przez resort działań mających na celu dostosowanie przepisów obowiązujących w omawianym zakresie do standardów ochrony lokatorów obowiązujących w pozostałych zasobach mieszkaniowych.

Warto wskazać, że problem dotyczący opróżniania lokali służbowych został w sposób godny naśladowania rozwiązany na gruncie ustawy z dnia 22 czerwca 1995 r. o zakwaterowaniu Sił

Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej (Dz.U. z 2010 r., Nr 206, poz. 1367 ze zm.). Zgodnie z art. 45 ust. 1 tej ustawy zasadą jest, że opróżnienia lokalu mieszkalnego (także miejsca w internacie albo kwaterze internatowej) zamieszkiwanych przez żołnierza wspólnie z innymi osobami dokonuje organ egzekucyjny, na wniosek dyrektora oddziału regionalnego Wojskowej Agencji Mieszkaniowej, w trybie przepisów ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, z zastrzeżeniem art. 45 ust. 3. Przepis art. 45 ust. 3 ustawy o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych RP określa krąg osób szczególnie chronionych przed eksmisją „na bruk”, w stosunku do których nie wydaje się decyzji administracyjnej o opróżnieniu lokalu. Do opróżnienia lokalu mieszkalnego, miejsca w internacie albo kwatery internatowej przez:

- 1) kobietę w ciąży,
- 2) małoletniego,
- 3) osobę niepełnosprawną w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. z 2008 r. Nr 14, poz. 92 ze zm.) lub ubezwłasnowolnioną
- 4) obłożnie chorego - osobę, która dysponuje dokumentem urzędowym lub zaświadczeniem lekarskim stwierdzającym stan zdrowia, w którym chory bez narażenia życia lub zdrowia nie może prowadzić normalnej egzystencji, a w szczególności nie jest zdolny do podjęcia żadnej pracy, wydanym nie wcześniej niż miesiąc przed wykonywaniem przymusowego wykwaterowania,
- 5) emeryta i rencistę

- wraz z osobami wspólnie z nimi zamieszkującymi, nie wydaje się decyzji o opróżnieniu lokalu mieszkalnego, miejsca w internacie albo kwaterze internatowej. W takim przypadku dyrektor oddziału regionalnego kieruje do sądu powszechnego pozew o opróżnienie lokalu mieszkalnego, orzeczenie o uprawnieniu do otrzymania lokalu socjalnego, o wezwanie do udziału w postępowaniu gminy oraz zasądzenie odszkodowania. Przyjęcie omawianego modelu opróżniania lokali znajdujących się w dyspozycji Wojskowej Agencji Mieszkaniowej z jednej strony zapewnia możliwość szybkiego wykonania obowiązku opróżnienia lokalu służbowego, z drugiej zaś strony zapewnia ochronę przed bezdomnością osobom, które ze względów humanitarnych takiej ochrony wymagają.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji w piśmie z dnia 17 sierpnia 2010r. (znak: BMP-079-3800/10/AK) wskazał również, że z informacji uzyskanych z wojewódzkich jednostek terenowych Policji oraz szkół Policji wynika, że w ostatnich latach (2008-

2010) organy Policji przeprowadziły ponad 100 postępowań administracyjnych w przedmiocie opróżniania lokali mieszkalnych, przy czym zostało przeprowadzonych tylko 13 postępowań egzekucyjnych. W praktyce działania organów Policji, podstawową formą realizacji ostatecznych decyzji w przedmiocie opróżniania lokali służbowych jest dobrowolne przekazywanie mieszkania- postępowania egzekucyjne wszczynane są w ostateczności. W ramach egzekucji administracyjnej, jak wynika z uzyskanych informacji, nie zdarzyły się przypadki eksmisji, na skutek których osoba im podlegająca nie miałaby gdzie mieszkać.

Jednak treść skarg wciąż wpływających do Biura Rzecznika Praw Obywatelskich nie potwierdza wyżej wskazanych informacji. Ostatnio w środkach masowego przekazu opisana została sprawa opróżnienia lokalu mieszkalnego położonego w Warszawie przy (...) pozostającego w dyspozycji Komendanta Stołecznego Policji (wspomniany wyżej artykuł Małgorzaty Kolińskiej-Dąbrowskiej w Gazecie Wyborczej pt. „Wyjęci spod prawa”; artykuł Janiny Blikowskiej i Anety Gawrońskiej w Rzeczpospolitej z dnia 27 lutego 2012r pt. " Kto zapłaci za długi najemcy"). W tej sprawie do Rzecznika Praw Obywatelskich wpłynęła skarga Krakowskiej Grupy Inicjatywnej Obrony Praw Lokatorów, z której wynikało, że egzekucja obowiązku opróżnienia tego lokalu, wynikającego z ostatecznej decyzji nr 10/2010 z dnia 17 maja 2010r., którą zobowiązano Pana Eugeniusza P., Panią Lidzię P., Pana Marcina P. i Panią Joannę P. do jego opróżnienia i przekazania dysponentowi w stanie wolnym, została wyznaczona przez Wojewodę Mazowieckiego na dzień 27 lutego 2012r., mimo iż obowiązek opróżnienia lokalu dotyczy m.in. osoby małoletniej oraz osoby niepełnosprawnej i następuje bez zapewnienia osobom eksmitowanym innego lokalu bądź pomieszczenia tymczasowego. W związku z powyższym Rzecznik podjął sprawę i zwrócił się do Komendanta Stołecznego Policji o nadesłanie wyjaśnień (RPO-698847/12). Z informacji udzielonych Rzecznikowi w piśmie Zastępcy Komendanta Stołecznego Policji z dnia 16 marca 2012r. (znak:WAG-1179/WN-2137/12) wynika m.in., że termin egzekucji obowiązku opróżnienia lokalu przy (...) wynikający z ostatecznej decyzji nr 10/2010 z dnia 17 maja 2010r. został przesunięty na dzień 23 kwietnia 2012r.

W związku z wyżej przedstawionymi okolicznościami oraz mając na uwadze fakt, że z wypowiedzi Pana Posła zawartej we wspomnianym wyżej artykule z Gazety Wyborczej wynika, że w omawianym zakresie dostrzega Pan istnienie luki prawnej, działając na podstawie art. 16 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 15 lipca 1987r. o Rzeczniku Praw Obywatelskich (Dz.U. z 2001r. Nr 14, poz. 147 ze zm.) zwracam się do Pana Posła z prośbą o poinformowanie, czy zapowiadane w tym artykule prasowym działania zostały podjęte, a jeśli tak, to na jakim znajdują się etapie.

Jeśli działania w omawianej kwestii nie zostały dotychczas podjęte, to proszę o rozważenie konieczności podjęcia działań zmierzających do rozwiązania problemu będącego przedmiotem niniejszego wystąpienia i zapewnienia osobom eksmitowanym z lokali znajdujących się w dyspozycji organów Policji podobnego standardu ochrony, na jaki mogą liczyć inni lokatorzy.

Będę wdzięczna za poinformowanie o stanowisku zajęтым w tej sprawie.

Łaura Wyrostek
Jana Jipou

Załączniki:

1. artykuł z Gazety Wyborczej
2. pismo Podsekretarza Stanu w MSWiA z dnia 5 czerwca 2007r.
3. pismo Podsekretarza Stanu w MSWiA z dnia 16 stycznia 2009r.
4. pismo Podsekretarza Stanu w MSWiA z dnia 17 sierpnia 2010r.
5. artykuł z Rzeczpospolitej